

2002 om BVD hos kvæg, bekendtgørelse nr. 82 af 14. februar 2002 om overvågning og bekæmpelse af BSE og bekendtgørelse nr. 44 af 23. februar 2003 om bekæmpelse af salmonella i komsumhønseshold og opdræt hertil.

Bestemmelsen kan endvidere danne grundlag for bestemmelser om, hvorledes ejeren af et sygdomsmistænkt dyr skal underrettes om resultatet af laboratorieundersøgelsen, jf. f.eks. § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 843 af 18. november 1999 om IBR-infektion hos kvæg.

Regler om f.eks. institutters og laboratoriers indberetning af disse sygdomme til veterinærmyndighederne kan ligeledes fastsættes med hjemmel i denne bestemmelse. Også laboratorier, institutter m.v. skal foretage indberetning til veterinærmyndighederne, når disse sygdomme diagnosticeres ved undersøgelse af indsendt materiale, jf. § 6 i bekendtgørelse nr. 1384 af 28. december 2000 om godkendelse af og tilsyn med diagnostiske laboratorier m. v.

Bestemmelsen indeholder endvidere hjemmelsgrundlaget for regler om, hvorledes ejere af dyrehold og andre skal forholde sig ved mistanke eller viden om forekomst af zoonotiske smitstoffer.

I visse tilfælde kan det ligesom ved mistanke om forekomst af zoonoser, jf. § 26 og bemærkningerne hertil, være nødvendigt at aflive dyret for at få fastslået, om det lider af en sygdom. Bestemmelsen giver mulighed for at fastsætte regler herom.

Til § 30

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 9 i lov om sygdomme og infektioner hos dyr og giver adgang til at udstede generelle regler og konkrete påbud og forbud i forbindelse med bekæmpelse af smitsomme eller overførbare sygdomme, som er den gruppe sygdomme, hvor det offentlige er stærkest involveret.

Bestemmelsen i stk. 1 giver ministeren adgang til at udstede konkrete påbud og forbud, men den giver også grundlag for at kunne fastsætte generelle regler om bekæmpelsesforanstaltninger og foranstaltninger, som kan bringes i anvendelse med henblik på begrænsning af udbredelsen af sygdomme og zoonotiske smitstoffer. Foranstaltningerne tænkes anvendes i en udbrudssituation eller i en situation, hvor der er en begrundet mistanke om udbrud, og er især rettet mod sygdomme nævnt i liste 3, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 212 af 27. marts 2003 om bekæmpelse af svinepest. Overfor sygdomme nævnt i liste 4 har foranstaltningerne bl. a. været anvendt som led i regionale eller landsdækkende bekæmpelseskampagner. Sådanne

kampagner, der iværksættes i samarbejde mellem de veterinære myndigheder og landbrugets organisationer, tager sigte på en systematisk bekæmpelse af en konkret sygdom med henblik på at få den pågældende sygdom udryddet.

Listen over foranstaltninger, som er anført i stk. 2, er ikke udtømmende. Foranstaltninger vedrørende dyr og produkter af dyr, foder, slam og gødning m.v. samt ejendomme kan anvendes også i relation til dyr, som ikke selv er syge, men som udgør en sundhedsmæssig risiko for mennesker. Foranstaltninger i dyrehold kan bl.a. omfatte særlige krav til indsættelse af dyr, f.eks. efter alt ind-/alt ud-princippet, krav om særlige indretninger og procedurer i forbindelse med afhentning af dyr, mælk, æg og andre produkter.

Bestemmelserne indebærer, at der som led i en bekæmpelse af en sygdom, der er optaget på liste 3 eller 4, kan iværksættes nedslagning af dyr, som er konstateret ramt, eller som kan mistænkes for at være ramt af en af de pågældende sygdomme. Nedslagning kan endvidere ske, hvor det er nødvendigt for at diagnosticere en sygdom, jf. § 29. Nedslagning vil normalt kun komme på tale i forbindelse med de i liste 3 nævnte sygdomme.

Det vil bero på et veterinærfagligt skøn, hvornår et dyr kan mistænkes for at være ramt af en sygdom. F.eks. kan et dyr kræves slået ned, hvis det udviser relevante symptomer, uden at det dog med sikkerhed kan afgøres, om det lider af den pågældende sygdom. Det samme vil være tilfældet, hvor der har været kontakt mellem en rask og en sygdomsramt besætning, således at der er stor sandsynlighed for, at den raske besætning er blevet smittet.

Af bestemmelserne i stk. 2, nr. 1, litra h, fremgår det, at der i forbindelse med bekæmpelse af husdyrsygdomme kan ske nedslagning i et område omkring et udbrudssted, uanset at dyrene i området ikke er konstateret, eller er konkret mistænkt for at være, smittet med den pågældende sygdom. Muligheden for nedslagning i et område omkring et udbrudssted er i første omgang kun tænkt anvendt i forbindelse med de i liste 3, anførte sygdomme, men kan, hvis det ud fra en veterinærfaglig vurdering er nødvendigt for en effektiv bekæmpelse, også anvendes på andre sygdomme. Områdets størrelse fastsættes ud fra en veterinærfaglig vurdering af smitteforholdene.

Endvidere kan der f.eks. iværksættes bekæmpelse af ræve i områder, hvor der er mistanke om rabies hos ræve.

Ved vurderingen af, om nedslagning skal iværksættes, vil der blive lagt vægt på, om effektiv bekæmpelse